

AIMEE CARSON

*Netikėtas vestuvių
svečias*

× VESTUVIŲ SEZONAS ×

1

Svajonų
ROMANAI

Knygute.lt

Aimee Carson

**NETIKĖTAS VESTUVIŲ
SVEČIAS**

Pirmasis serijos
„Vestuvių sezonas“
romanas

Versta iš Aimee Carson, The Unexpected
Wedding Guest, 2013

© Aimee Carson, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant
teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia
forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus
ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Giedrė Turan, vertimas iš anglų kalbos,
2014

© Živilė Adomaitytė, dizainas, 2014

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© Svajonių knygos, 2014

ISBN 978-609-406-739-6

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2014

Prologas

Prieš dešimt metų

Hilbruko universiteto miestelis, Aukštutinis Niujorkas

- Negaliu patikėti, kad šiandien pasuktinė mūsų, kaip kambariokių, naktis, - sunerimusi pasakė Risė Maikals, pasimuisčiusi ant kėdės užpakalinėje namo verandoje.

Apsupta trijų kambario draugų ji žiūrėjo į Hilbruko universiteto taką ir banguotas kalvas už jo, kurios, apšviestos popietinės saulės, tviskėjo įvairiais žaliais atspalviais. Kiemas buvo apsodintas ryškiai geltonais, rožiniais ir violetiniais hiacintais, o Aukštutinio Niujorko oras dvelkė gaiviu pavasariu. Viskas buvo šviežia. Viskas keitėsi. Kaip ir Ri-

sēs gyvenimas. Ir ne tik todėl, kad *nuostabūs ketvertukas* – kaip jas praminė kaimynai – ruošėsi patraukti skirtingais keliais.

Šią slogią mintį staiga nustūmė nervingas jaudulys ir nekantravimas su draugėmis pasidalinti naujiena – kad šįryt ji ir Meisonas slapta pateikė pareiškimus tuoktis...

– Bent jau galėsime nekantriai laukti mūsų kelionės, – tingiai ištarė šviesiaplaukė Marnė, kurios kiekvienas žodis buvo persmelktas pie-tietiško akcento. – Rise, niekada nebūtume tau atleidusios, jei nebūtum suspėjusi į šio vakaro paskutinį pasisėdėjimą namuose.

– Nors mes puikiai suprantame, kodėl paskutiniu metu esi tokia užsiėmusi su savo nuostabiuoju jūrininku, – pasakė Džina gud-riai šypsodamasi.

Pažįstamas jausmas ėmė kirbėti Ri-

sės pilve – keistas karščio ir jaudulio mišinys, kuris vertė jos širdį plakti pašėlusiu greičiu. Kas kartą pagalvojus apie Meisoną – o tai įvykdavo maždaug kas dvi su puse sekundės – tas pats jausmas nuvilnydavo jos krūtine ir priversdavo ją pasijusti laiminga, pilna vilčių ir trokšti vėl jį apkabinti. Jos veide nejučia nušvito šypsena.

– Pažiūrėkite į ją, – vėl pasakė Džina su maloniu britišku akcentu. – Ji tiesiog spinduliuoja iš laimės!

Patenkinta, kad jos laimė buvo pastebėta, Risė žiojosi atskleisti savo paslaptį, bet Marnė prakalbo pirma.

– Jei paklaustumėte manęs, manau, kad jūs visos per daug skubate, – pasakė ji.

Šie žodžiai susprogdino Risės laimės burbulą ir ji suspaudė lūpas.

Džina metė į Marnę ne itin tolerantiš-

ką žvilgsnį.

- Daugelis moterų netausoja savęs santuokai, - pasakė ji.

Marnė užsikišo plaukus už ausies.

- Bet jeigu tausoja, tai nėra nieko blogo.

- Nesakiau, kad tai blogai, - pasakė Džina įžūliai pakeldama antakį. - Bet ir nieko gero.

Atsidususi Rise toliau klausėsi metų senumo ginčo.

Miela, iš pietų kilusi dorybingoji Marnė, prieš cinišką ir seksualią tamsiaplaukę Džiną. Ir dar australė, astronomijos studentė Kesė - paprasta, praktiška, protinga ir per daug įnikusi į kosmoso paslapčių tyrinėjimą, kad leistų kokiam nors vyrui gaišti jos brangų laiką.

Pasakyk joms, Rise. Pasakyk, kad už

kelių dienų ištekis.

O gal šią žinią geriau pateikti nesku-
bant ir pripratintam drauges prie šios
minties.

Norėdama pamatyti jų reakciją Rise
nutarė surizikuoti.

- Manau, kad Meisonas yra tas vie-
nintelis, - pasakė ji.

Tuo ji buvo tikra.

Po apstulbimo tylos sekė daugybė
dūsavimų, bet ji nereagavo į šiuos gar-
sus.

- Dieve, paduokite kibirą vėmti! -
Džina savo firmine maniera užvertė
akis. - Tu tokia beviltiška romantikė,
Rise, - pasakė ji. - Nejaugi tiki tomis
muilo operomis, kurias žiūri?

Rise stengėsi neparodyti nusivylimo.
Ji tikėjosi, kad iš trijų draugių bent jau
Džina ją palaikys.

- Negali būti, kad įsimylėjai jį iš pirmo žvilgsnio. Gali jausti aistrą, - toliau kalbėjo Džina. - Bet tik ne meilę.

Risė sukiojo tuščios šampano taurės kojelę.

- Bet aš įsimylėjau, - pasakė ji švelniu balsu.

Visada racionaliai Kesė įdėmiai žiūrėjo į ją, paskui prabilo su ryškiu australietišku akcentu:

- Bet kiek jūs pažįstate vienas kitą vos po savaitės bendravimo?

Piktai susiraukusi Risė pasikišo kojas po savimi. Ji žinojo, kad elgėsi nelogiškai. Žinojo, kad tai beprotybė.

Bet kai prieš aštuonias dienas ji atsėdo ant baro kėdės šalia Meisono toje pigioje šeimyninėje užkandinėje Bruklina, buvo užburta tą pačią akimirką. Ne raumeningų rankų, krūtinės ar patrauklaus veido ir net ne rudų garbano-

tų plaukų. Ji kaltino žavingą rudų akių žvilgsnį, persmelktą šelmiškumo ir -įžūlios arogancijos. Spinduliuojantį pasitikėjimą. Užteko vos vieno jo žvilgsnio ir Risė suprato...

Jos širdis nebepriklausė jai ir kelio atgal nebebuvo.

Merginai nerūpėjo, kas jis buvo ar kuo vertėsi. Nerūpėjo, kad jos tėvai nekės jo už viską. Už tai, kad buvo kilęs iš prasto Niudžersio rajono. Už tai, kad buvo paprastas jūrų pėstininkas. Ir už tai, kad drįso pavogti jų dukters širdį, kurią jie nuo kūdikystės ruošė svajonių santuokai, tarsi vaikiškoje pasakoje apie princeses.

- Pasaulyje, kuriame gyvena milijardai žmonių, - tęsė Kesė šaltu tonu, - sutikti *tą vienintelį* yra statistiškai neįmanoma.

- Šį kartą pritariu mūsų genijui, - pa-

sakė Džina, galva linktelėjusi į Kesę. – Tu sutikai vieną iš daugelio, Rise. Meisonas tikras saldiniukas, bet tu tiesiog tapai savo aistros auka. Visgi, – Džina nusišypsojo, nekreipdama dėmesio į Risės nusivylimą, – mėgaukis seksu, kol gali.

Mėgindama laimėti laiko ir sugalvoti, kaip draugėms pranešti žinią, Risė atsisotojo ir pakėlė tuščią šampano butelį.

– Tau galvoje tik seksas, Džina, – pasakė ji eidama į virtuvę.

– Tikrai taip, – sušuko Džina jai pavymui. – Kai grįši laukiame smulkmenų!

Virtuvės durims užsidarius už nugaros karštis užliejo Risės veidą – smulkmenos buvo labai pikantiškos. Ji iš tikrųjų mėgavosi kiekviena akimirka, praleista Meisono lovoje, bet jų ryšys buvo daug daugiau nei tik fizinis po-

traukis. Meisonas pakeitė ją į gerąją pusę.

Ji liovėsi bijoti devynioliktojo amžiaus istorijos profesoriaus, daug lengviau ištvėrdavo valdingus mamos skambučius, o ateitis vietoje bauginančios jai ėmė atrodyti šviesi.

Risė išėmė dar vieną šampano butelį iš nerūdijančio plieno šaldytuvo ir įmetė spragėsių maišelį į mikrobangų krosnelę. Pasigirdo sproginėjimas ir ji prikando apatinę lūpą, prisiminusi pašėpiamą draugių reakciją pasakius, kad Meisonas yra jos vienintelis. Jos įsitikinusios, kad ją apakino puikus seksas.

Na gerai, Risei iš tiesų buvo sunku išlipti iš Meisono lovos šiandien ryte prieš ilgą kelionę atgal į Hilbruką. Ypač po to, kai jis slapčia prislinko prie jos iš nugaros ir raumeningomis rankomis

apglėbė klubus. Pajutusi jo tvirtą raumeningą kūną ji prarado sveiką nuovoką. Mažame jo butuke Niudžersyje buvo per mažai erdvės apmąstymams. Bet Risei tai nerūpėjo, nes jis priklausė Meisonui. Šiurkščiais pirštais jis nuslydo jos liemeniu, rankas išskleisdamas į skirtingas puses.

Tuoju pat pasidavusi Risei išrietė nugarą ir atsidavė jo ketinimams, visiškai pamiršusi istorijos egzaminą. Jis užvaldė jos kūną taip įnirtingai, kad ji jautėsi išsekusi ir iš naujo atgimusi tuo pat metu. Ir taip kas kartą. Ji svaigo nuo gyvenimo ir meilės taip, kad negalėjo nusakyti to žodžiais.... Taigi, kai Meisonas pasiūlė tekėti už jo, ji nė negalvodama sutiko.

Bet ištekėti už Meisono bus pati lengviausia dalis....